Teater.

Operett „Mäekaewaja"

suudab sütitawat mõju awaldada. Selleks on M. West ja L. Held selle opereti üleüldiselt meeldiwasse tegewustikku paiguti õige õnnelikud seisukorra-koomikalised, humoriga würtsitud pildid osanud paigutada, kuna Karl Zelleril korda on läinud neisse osadesse nii wiisikaunit ning head muusikasisu luua, nagu seda waewalt keegi teine operetimuusika looja paremine on suutnud. Ja neid head usi töi eilane estonlaste etendus õige wa[illegible]alt nähtawale ning kuuldawale. Esimest la[illegible]külge esitas nimelt hr. Pinna direktor Zwacklina rohke sütitawusega — iseäranis teises, paiguti küll lõdwapoolse tempoga mängitud waatuses, kus teda Tshida (hr. Michelson) ja Dusel (hr. Kurnim) õige ilusaste toetasid; ka neiu Weltmanni Elfriede kuju polnud paha, ainult oma lauluhäält peaks ta enam kultiwerima. Laulus oli neiu Franzke iseäranis hea; ka mänguliselt sünnib komtessi osa talle wäga hästi. Wanema mäekaewaja osale kõigiti kohane oli hr. Sällik; ainult esimese waatuse lauluosa „Onn teel" esimesekordsesse ettekandesse oleksime märksa mõjusamat hoogsust tahtnud soowitada. Wõõrastemaja pidaja osa täitis hr. Awesson õige kauniste. Ka hr. Blaubriki würstiosaga oleks muidu rahule wõinud jääda, kui mitte kõrgemad lauluhelid tema hääles liig õredalt ning wähese wärwiga poleks kõlanud.

„Estonia" opereti-seltskonnas tundub praegu tõsist puudust subretilaadilisest naistegelasest. Selleks katsutakse sinna kohast uut jõudu juurde leida. Selletaolise tegelase osas esineski eilasel etendusel uus jõud — neiu Trautwach (pitsikuduja Nellyna). Neiu Trautwach ei ole igatahes küll weel mitte täieste wälja-arenenud jõud, niipalju kui esimese etteaste järele otsustada wõib: ta läbisegi meeldiwa kõlaga ning laulmiseks oma jagu harinenud sopran nõuab weel täienemist ja reeglipäralist edasikoolitamist, mille tagajärjel siis ka hääle kõla mõjusamaks paisuks, puudub ka alles näitelawaline kodunemine; aga tal näib omadusi olewat, mis teda wast õige kohaseks wõiksid areneda lasta: kergelaadiline sunduseta etteastumisewiis, meeldiw hääleköla ja õige osast arusaamine.

Osawõtjaid oli wähewõitu. W.

„Päevaleht" № 287, reedel, 13. detsembril 1913

„Neiu Trautvach on lauljana meie seltsides, iseäranis „Valvajas" ennemgi ette astunud ja tema kohta on mõnigi kiiter märke kukkuda lastud, mispärast ta ilmumine „Estonia" näitelavale mitte just ootamata ja lubamata kõrgelehüpe ei ole."

„Tallinna Teataja" 13. detsembril 1913